

Skolavslutning för Konstarter i samverkan

Så stod vi där hela klassen. Finklädlda, nykammade. Några hade sina föräldrar med... nej, jag menar rektorer. Alla kände sig upprymda, lite fnittriga – precis som det ska vara på en skolavslutning.

I detta fall så var vi inte några sjuåriga dunungar. Nej, vi var en samling luttrade lärare från olika kulturskolor i landet. Med olika lång erfarenhet från kulturarbete, men alla med samma vilja och ambition – att kunna samverka mellan olika konstarter.

Med den viljan hade vi tagit emot erbjudandet att gå en kurs i SMI:s regi. Vi kom från Fagersta, Karlskoga, två arbetslag från Sundsvall och från Örebro. Kursen startade våren 2005 och pågick under två terminer och heter just Konstarter i samverkan.

Vi var pionjärgruppen, och ansvarig för denna nya tiopoängskurs var Anna-

Carin Ahl. Jag måste redan nu, innan jag glömmer bort det, ge en eloge till henne och de andra lärarna som jobbat med oss under kursen.

Utan att alls visa den frustration de måste ha känt ibland, har de tagit emot oss vid varje lektionstillfälle med värme och glädje. Utan den positiva attityd de förmedlat tror jag knappast att så många hade fullföljt kursen.

SATTE VÅRT EGET LÄRANDE FRÄMST

Jag tänker här redogöra lite för hur vi i vår grupp arbetade med oss själva och så småningom med våra elever under kursens gång. Vår grupp bestod av fem lärare från Sundsvalls kulturskola: Peter på blåsinstrument: Karin, cello; Lena, drama; Gunilla, bild; och jag, Anna-Maria Nilsson, på kreativt skrivande. Vi hade inte jobbat ihop förut och det kändes spännande.

I mitten av april hade vi bestämt oss för att sätta vårt eget lärande främst. Arbetet med eleverna skulle inte absolut mynna ut i en repeterad föreställning. Elevgruppens väg fick vara målet. Just detta kändes för en del av oss riktigt frustrerande – att inte ha ett manus, att inte ha en föreställning för publik som mål. För andra var det en befrielse.

GJORDE EN TIDSRESA

Att ha förtroende för en elevgrupp som man inte känner var också spännande. Vi kände våra "egna" men inte de andras elever. Det var också stor spridning i ål-

der på eleverna, mina var de äldsta – de går tredje året på gymnasiet – de yngsta gick i grundskolans årskurs 6.

Över sommarledigheten gick vi igenom olika ungdomsböcker och bestämde oss slutligen för "När isen gått" av Bo R Holmberg, Örnsköldsvik. Den handlar om två ungdomar som växer upp i Ådalen i början av 1900-talet.

Våra ungdomar fick verkligen göra en tidsresa. De fick av vår museipedagog, som är knuten till kulturskolan, gå runt på Norra stadsberget (Sundsvalls Stadspark), stanna vid fäboden och höra om ungdomars arbete, vad de gjorde på fritiden, prova att blåsa i näverlur för att locka på boskapen.

De fick också besöka timmerkojan, tänka sig in i kylan och mörkret under vintern, se vilka redskap som fanns; och dessutom höra om en massa oknytt, småfolk och vittra. Allt detta bearbetade vi sedan med ord, musik, drama och bild.

TESTAT OLIKA IDÉER

Den andra Sundsvallsgruppen, som redan från början var ett fungerande arbetslag, visste att de skulle göra en produktion senare. Pelle Svanslös skall iscensättas och de tog tillfället att göra ungdomarna trygga med varandra genom en massa olika dramaövningar. Eleverna fick riktigt gå in i rollen att vara katt.

Under dessa två terminer har vi lärare fått tillfälle att testa olika idéer på varandra. Vi har alla varit katter ut i morr-

Bagatell 1

Från
7 500 kr

En vagn
kommer lastad ...

- Med världens mest sålda notställ
- Liten vagn + 12 notställ – 7500 kr (exkl. moms)
- Stor vagn + 18 notställ – 10 000 kr (exkl. moms)
- Marknadens mest praktiska och prisvärda vagn och notställ

Läs mer på Bagatell 2

Bagatell musikprodukter

www.bagatell.se

mail@bagatell.se

Tel: 013-527 50, – fax: 013-527 52

*Tre lärare från Sundsvall visar hur olika konstarter kan samverka.
Foto: Håkan Sandb*

håren, vi har med våra kroppar byggt broar som andra kroppar har rullat över; vi har tysta stått i en ring och med ytterst små ljud framkallat ett stilla sommarregn.

Så stod vi i SMLs lokaler på avslutningsdagen. Vi hade sett varandras redovisningar och vi var verkligen imponerade över vad vi åstadkommit. Lite sorgligt att ta avsked av varandra men nu ska vi ju ut i verkligheten och vidarebefordra våra kunskaper – och det känns riktigt spännande.

TÖRS TRO PÅ ELEVERNAS FÖRMÅGA
Så här skrev vår rektor just när vi gick in i den här kursen: "Min förhoppning är

att denna kurs ska leda till ett ökat samarbete där kulturuttrycken bildar helheter utifrån barnets/elevens perspektiv. /.../ För mig är den här satsningen inte bara en satsning på fortbildning för två arbetslag, utan en satsning på skolutveckling".

I ett nummer av fotnoten finns en artikel "Kulturpedagoger – finns dom?" Där står bland annat om ett kulturprojekt som pågick i Örebro under tre år och som jag förstår var lyckat. Men som Anders Östman skriver: "Det är inte bra att det är ett projekt. Många lärare fick för sig att man inte kunde göra de här sakerna i en vanlig klassrumssituation och enbart om man hade en kulturpeda-

gog. Då har man missat poängen. Man måste förstå vad det handlar om på ett övergripande sätt".

Vi får hoppas att SMI fortsätter med den här kursen så att den kommer många till del. Jag känner i alla fall att jag törs tro mer på min egen och elevernas förmåga att knyta samman olika kulturyttringar.

När jag gick hörde jag svagt någon sjunga: "för vi har tagit studenten, för vi har tagit studenten".

Text: Anna-Maria Nilsson
Foto: Kulturskolan i Sundsvall

Bagatell 5

Akustikskärmar

Skydda elevernas hörsel i tid! Möblera om på några sekunder med vårt flexibla plexiglas-system.

- Akustikskärm för orkester, slagverk, brass, etc. 2595 kr (exkl. moms)
- Paketpris: 3 set för 6900 kr (exkl. moms)
- Akustikskärm på notställs fot 1080 kr (exkl. moms)

www.bagatell.se - 013-527 50